

Full diocesà

31 d'agost del 2014

p4 — Nou curs a l'Institut de Ciències Religioses

p6 — Nou catecisme per a nens i adolescents

Sant Ramon Nonat

Avui celebrem sant Ramon Nonat, religiós mercedari, patró de la diòcesi de Solsona i molt venerat per les dones embarassades, ja que va néixer del ventre de la seva mare després que ella hagués mort.

Sant Ramon va néixer a Portell (Segarra) i va morir a Cardona (Bages), tant un poble com l'altre de la diòcesi solsonina. Avui se celebra la seva festivitat sobretot en aquestes dues localitats i al poble de Sant Ramon, on hi ha un santuari diocesà dedicat al sant. A Portell i a Sant Ramon se celebra la festa dels Tres Tombs rememorant la següent història: Ramon Nonat va morir a Cardona el darrer diumenge d'agost de 1240. Els vescomtes de Cardona i els mercedaris es barallaven per aconseguir els drets sobre el cos del sant. Per tal de solucionar la situació, van decidir posar el cos del sant difunt damunt d'una mula cega; allí on la mula el portés, allí l'enterrarien. La mula el va portar fins allà on havia nascut sant Ramon: a l'ermita de Sant Nicolau, al terme de Portell. El relat diu que, quan la mula va arribar, va donar tres tombs i va caure morta en sec. D'aquest fet en surt la tradició.

A Cardona se celebra avui la festa major del castell, una festa molt sentida pels cardonins per la devoció que tenen a sant Ramon. La història explica que, l'any 1683, la duquesa de Cardona va fer construir a l'entrada del castell, en el lloc on sant Ramon havia perdut la vida, una capella en honor seu.

«No us emmotlleu al món present; transformeu-vos»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

(20,7-9)

Salm responsorial

Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

(Salm 62)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

(12,1-2)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de partir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.»

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què podria pagar l'home

per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

(16,21-27)

«Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?»

Jesús i Pau

Mn. Marc Majà i Guiu

Diumenge passat escoltàvem sant Pere reconeixent Jesús com l'enviat de Déu, el Messies. Avui continuem amb els versets següents, en què sentim Jesús anunciant la seva passió, mort i resurrecció. Quan, davant d'això, Pere s'escaandalitza i mostra el seu desacord («de cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!»), Jesús el renya severament i, tot seguit, conclou amb un ensenyament que serà fonamental per a tots els seus deixebles: «si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi». Amb aquestes paraules, Jesús uneix la seva sort a la sort dels seus seguidors. Efectivament, de la mateixa manera que Jesús haurà de passar pel camí del sofriment (l'enfrontament amb el mal d'aquest món) abans d'anar cap al Pare, també aquell qui el segueixi haurà de comptar amb l'encontre amb la creu, el sofriment i el mal.

Sant Pau, en el breu fragment que avui llegim, escriu així als cristians de Roma: «Us demano que li oferiu tot el que sou [...]. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses.» Amb aquestes paraules, l'apòstol Pau explica què significa per al deixeble de Crist *negar-se, prendre la creu i acompanyar-lo*: es tracta de posar tota la pròpia vida en mans de Déu (oferir-li tot el que un és) i de discernir en totes les coses quina és la seva voluntat (renovellant la manera de veure les coses). Certament, tal com Jesús ensenya amb claredat, oferir-se un mateix a Déu comporta lluitar contra el mal. Però és així, units al Senyor i a la força del seu amor, com es troba la vida.

La imatge

Quo Vadis. Retaule major de Sant Pere de l'Arç

Enfront de la vida superficial, buida i egoista, Jesús ens en proposa una altra que és sacrificada, però que satisfà les aspiracions més fondes del cor humà de veritat, de fidelitat, d'estimació. Ell ha viscut la vida veritable, l'ha donada, l'ha recuperada ressuscitant, i ens ofereix a nosaltres de participar-ne ara i per sempre.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

31 diumenge XII durant l'any / Cicle A
—St. Ramon Nonat, religiós (1204-1240)
Jeremies 20,7-9 / Salm 62 / Romans 12,1-2 / Mateu 16,21-27

1 dilluns
—Sant Lleir, bisbe (s.VI)
—Sant Gil, abat
1 Corintis 2,1-5 / Salm 118 /
Lluc 4,16-30

2 dimarts
—Sant Antolí, màrtir (s.III)
—Sant Armand, màrtir (s.XVI)
1 Corintis 2,10b-16 / Salm 144 /
Lluc 4,31-37

3 dimecres
—Sant Gregori, el Gran, papa i doctor de l'Església (540-604)
—Sant Règul, bisbe
1 Corintis 3,1-9 / Salm 32 /
Lluc 4,38-44

4 dijous
—Nostra Senyora de la Consolació
—Santa Rosalia, verge (1130-1160)
1 Corintis 3,18-23 / Salm 23 /
Lluc 5,1-11

5 divendres
—Sant Llorenç Justinià, bisbe (1130-1160)
—Beata Teresa de Calcuta, missionera (1910-1997)
1 Corintis 4,1-5 / Salm 36 /
Lluc 5,33-39

6 dissabte
—Sant Faust, màrtir
1 Corintis 4,6b-15 / Salm 144 /
Lluc 6,1-5

Per a retrobar-nos amb les preguntes bàsiques de l'ésser humà

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic és un centre docent del bisbat de Vic, vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya, que proporciona una formació teològica, filosòfica i humanística de nivell universitari. El moment històric que vivim és un temps privilegiat per a retrobar-nos amb les preguntes bàsiques de l'ésser humà. És signe d'un gran progrés saber donar explicació científica i tècnica de cada esdeveniment, però potser encara més saber dotar-los de sentit, descobrir-hi una orientació i una finalitat que donin respostes al nostre cor. Per això ens interessem per l'home i la dona en les seves dimensions personal, relacional, social, moral, cultural, artística, espiritual. I volem fer-ho amb l'ajuda d'especialistes i investigadors en aquests camps, que hi comprometen el seu temps i el seu esforç. En ser un centre petit, mirem de prioritzar el seguiment personalitzat de cada alumne i l'ambient familiar, que potencia la coneixença mútua.

Horaris i destinataris

Les classes s'imparteixen de 18.30 a 21.45 h. De dilluns a dijous a Vic, a l'edifici del Seminari, i el divendres a Manresa, al Casal de l'Església. Els nostres cursos s'adrecen especialment a professors de religió, catequistes d'infants i d'adults, laics en missió pastoral, animadors de joves, religiosos i religioses, i totes aquelles persones que sentin el desig d'acostar-se a l'ésser humà des de la humanística.

Batxillerat i llicenciatura

Els tres primers cursos, 180 crèdits, són dedicats sobretot al fet filosòfic i teològic, amb assignatures de filosofia, Bíblia, teologia, moral, litúrgia, dret canònic... Nosaltres en diem Batxillerat. Els dos darrers cursos, 120 crèdits més, estan dedicats al diàleg entre fe i cultura especialment en les nostres terres catalanes, i amb un especial interès a les comarques del bisbat de Vic i al període medieval, que tant de llegat ens ha aportat. Acabats aquests cursos tenim la Llicenciatura, que equival a un màster civil. Enguany les assignatures de Llicenciatura versen sobre els monestirs catalanes, amb especial relleu el de Ripoll, sobre cant litúrgic, sobre l'arxiu diocesà, sobre temes bíblics que ens ajudin a interpretar millor l'art de tots els temps, sobre pensament medieval. Amb totes aquestes assignatures anem teixint un curs de cultura i art cristians que vol ajudar a conèixer el gran valor patrimonial i cultural de Catalunya. Us convidem a entrar en els seus exquisits tresors!

Contacte

Per a més informació sobre tot plegat, podeu adreçar-vos a la pàgina web de l'Institut: www.iscrvic.org. O trucar al telèfon 93 886 15 55 i preguntar per Dolors Serra, la nostra secretària. Ens trobareu a l'edifici del Seminari, ronda Francesc Camprodon, 2, 08500 Vic. Ens alegrarem de veure-us-hi.

Jornada diocesana a la catedral de Vic

Nou Pla Diocesà de Pastoral

El diumenge dia 14 de setembre, dia de la Catedral i Jornada Diocesana, serà un dia significatiu, en què tots els cristians de la diòcesi sou convidats a participar. El nostre bisbe, seguint la invitació del papa Francesc a renovar l'Església en clau de sortida missionera, oferirà a tota la diòcesi (a cada fidel, a les parròquies i a totes les realitats eclesials) el nou Pla Diocesà de Pastoral 2014-2019. Aquest pla s'ha preparat durant un curs amb els arxiprestos i ha recollit nombroses aportacions dels fidels. Serà com un full de ruta bàsic per a la vida de la diòcesi durant els pròxims cinc cursos.

Tots sou convidats a participar en la jornada del matí al Se-

minari de Vic, on, a partir de les onze, es presentarà el pla i es donaran pistes perquè sigui útil a les nostres parròquies. Hi sou especialment convidats els membres dels consells pastorals parroquials i els col·laboradors parroquials, catequistes, membres de Càritas...

L'acte principal serà la missa presidida pel bisbe Romà Casanova a la catedral a 2/4 de sis de la tarda. La celebració es clourà amb el lliurament, a cada un dels participants en la celebració, del nou Pla Diocesà de Pastoral 2014-2019 i d'una creu missionera. No us perdeu aquest important esdeveniment de la vida de l'església diocesana!

Testimoni de Violeta Delgado

Sóc religiosa pertanyo a l'Institut de Germanes Josefines de la Caritat. Realitzo la meua missió com a infermera a la Clínica Sant Josep, i, moguda a aprofundir en la meua pròpia fe com a cristiana i religiosa, he realitzat els estudis de Ciències Religioses. Aquests anys d'estudi han estat un regal de Déu que m'ha ajudat en el meu creixement espiritual capacitant-me en l'apostolat i en la missió que la congregació m'ha confiat.

He estudiat gaudint de les diferents assignatures i he adquirit un coneixement sistemàtic que em permetrà articular la fe amb els altres sabers des de la filosofia perenne, passant per un coneixement més profund de Déu i de la seva Paraula, de la persona de Crist, l'Església i els sacraments, aprofundint també en la dimensió moral. A més, a l'Institut de Vic, sense treure el rigor acadèmic et sents com en família tant per part dels professors com dels companys de classe, ja que a tots ens mou l'interès comú d'aprofundir en la nostra pròpia fe.

Jornada Diocesana

Diumenge dia 14 de setembre

Horari:

11 h: acolliment al Seminari i pregària inicial

11.30 h: presentació del nou Pla Diocesà de Pastoral

13.30 h: dinar al Seminari (10 € persona, i els nens 6 €; cal inscriure's amb anterioritat: tel. 93 883 26 55)

17.30 h: celebració de l'eucaristia presidida pel bisbe, Mons. Romà Casanova i Casanova

«Testimonis del Senyor», nou catecisme adreçat a nens i adolescents

Redacció

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha presentat aquest estiu el catecisme «Testimonis del Senyor», aprovat en la CI Assemblea Plenària. El text es fa públic ara, després de rebre la preceptiva *recognitio* vaticana.

«Testimonis del Senyor», catecisme per al creixement en la fe, recull la fe de l'Església i la presenta d'una manera accessible als nens i adolescents d'entre 10 i 14 anys, que són els seus principals destinataris. El seu objectiu és ser un instrument que doni continuïtat a la catequesi després de la primera comunió; que s'utilitzi en la preparació del sagrament de la confirmació i que, d'aquesta manera, ajudi a aprofundir en la fe. La seva redacció i difusió és una de les accions que es contemplen en el vigent Pla Pastoral de la CEE (2011-2015), que porta per títol «La nova evangelització des de la Paraula de Déu. Per la vostra paraula, tiraré les xarxes (Lc 5,5)».

Altres catecismes de la CEE

«Testimonis del Senyor» és continuació i ampliació de «Jesús és el Senyor» (2008), el catecisme per als nens d'entre 6 i 10 anys. A aquests dos s'uneix «Els primers passos en la fe» (2006), orientat a despertar la fe en la família i en la parròquia i els destinataris del qual són nens menors de 6 anys. Tots tres formen el conjunt de textos per a la catequesi d'iniciació cristiana de nens i adolescents, que és un aprenentatge de tota la vida cristiana inseparable dels sagraments del baptisme, la confirmació i l'eucaristia. Amb la

publicació de «Testimonis del Senyor» es completa la renovació dels catecismes de la CEE segons els ensenyaments del Catecisme de l'Església Catòlica (1992) i les necessitats actuals en el camp de l'evangelització i de la catequesi.

Estructura del nou catecisme

El catecisme «Testimonis del Senyor» consta de 50 temes dividits en 5 parts, inspirades en els grans moments del desenvolupament de la Vetlla Pasqual: Jesucrist és la Llum; Jesucrist és la Paraula; Jesucrist és la Veritat; Jesucrist és la Vida, i Jesucrist és el Camí.

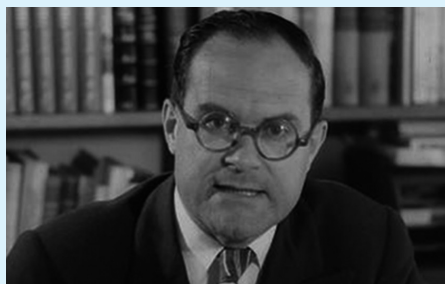
Per a facilitar la seva utilització, a cada part se li ha assignat un color relacionat amb la temàtica que desenvolupa: el taronja, color que representa la llum de Jesucrist, diferencia la primera part, en la qual s'anuncia qui és Déu i qui som nosaltres. La segona part s'assenyala en verd, color de l'esperança que dona la Paraula de Déu. El morat de la tercera part convida a acollir la veritat de Crist, Salvador i Senyor. En la quarta part, el color blau fa referència a l'aigua del baptisme que dona pas a una vida nova. Per a la cinquena i última part s'utilitza el vermell, color de l'Esperit Sant, que impulsa i ajuda a viure els cristians. Cada tema es presenta amb una portada que integra una gran imatge i un text bíblic. Posteriorment es desenvolupen diferents apartats: una explicació de la fe, una aplicació a la vida del cristià, una invitació a la pregària i un testimoniatge.

L'article

Cent anys del naixement de Julián Marías

Redacció

«Només em sosté la profunda fe en la resurrecció», recordava el filòsof i assagista Julián Marías uns quants anys després de la mort de la seva dona, Dolores Franco. Catòlic practicant, Marías estava cert que tornaria a veure-la i a estar amb ella, ja

que «l'evidència mantenia que la persona que era Lolita no podia haver-se destruït per un procés corporal».

En el seu llibre *La felicitat humana* abunda en el caràcter etern de l'amor quan diu: «en la mesura en què s'estima, es necessita continuar vivint o tornar a viure després de la mort, per a seguir estimant».

Julián Marías va néixer a Valladolid el 17 de juny de 1914. La família, quan ell tenia cinc anys, es traslladà a Madrid, on cursà el batxillerat i posteriorment filosofia a la Universitat de Madrid, que acabà pel juny de 1936, un mes abans d'iniciar-se la guerra civil espanyola. En aquelles classes universitàries, assistí a les lliçons d'Ortega, Zubiri, Gaos, Besteiro, García Morente. D'aquesta facultat diria en les seves memòries que era «la millor institució universitària de la història espanyola, almenys després del Segle d'Or».

Ja militar de la República, passa la guerra a Madrid, escrivint. En concloure la guerra, és acusat d'haver col·laborat amb el periòdic oficial soviètic *Pravda*, per la qual cosa és empresonat. Aquests esdeveniments no li van fer perdre el seu equilibri personal per a jutjar amb equitat els successos de l'Espanya de la postguerra. Fou un gran filòsof catòlic, en contacte amb els grans pensadors del moment. En la seva vasta producció literària va haver-hi espai per a la filosofia, la recerca de la felicitat, l'antropologia, el paper de la dona, la idiosincràsia dels pobles i el cinema. Ja en la democràcia, va ser molt crític amb alguns governs, entre altres raons, per la llei despenalitzadora de l'avortament.

La mort de la seva dona, Lolita, en 1977 d'un càncer d'estómac va suposar un immens dolor per la qui havia estat la seva companya, secretària personal i mare dels seus cinc fills, de la qual va dir que hauria tingut una carrera brillant com a intel·lectual si no s'haguessin dedicat de ple a la llar i als fills. «Jo feia llibres [...], ella feia persones.»

El programa

1.200 programes de «Signes dels temps»

Televisió de Catalunya

El diumenge 20 de juliol de 2014, el programa religiós de Televisió de Catalunya «Signes dels temps» va arribar a l'edició número 1.200. «Signes dels temps» es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986 gràcies a un acord entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i la Conferència Episcopal Tarraconense. Des de llavors s'ha mantingut 28 anys en antena de forma continuada i s'ha convertit en un dels programes més veterans de la cadena. El programa, dirigit actualment pel periodista Francesc Rosaura, manté el seu objectiu original de ser un magazín d'entrevistes i reportatges sobre la vida de l'Església catòlica, un espai que dona veu a bisbats, parròquies, grups i moviments, però també iniciatives ecumèniques i grups interreligiosos. «Signes dels temps» s'emet cada diumenge a les 10 del matí per TV3. En aquest temps han passat pel plató més de 3.500 convidats.

Sant Francesc Coll, l'home dòcil a deixar-se fer per Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sant Francesc Coll va rebre en el baptisme, l'endemà del seu naixement a Gombrèn el 18 de maig de 1812, el do gratuït de la gràcia de Déu. I tota la seva vida fou fidel en l'escolta i en l'obediència de l'Esperit Sant en el seu cor, que l'anava portant pels camins de la llibertat i del lliurament generós a Déu i als germans.

Sant Francesc Coll va viure la pèrdua del pare en la tendra infància i de la mare en la primera joventut. Va saber ser fidel, en la seva infància i joventut i en temps difícils, a la seva vocació a esdevenir sacerdot i, després, a la crida de Déu a ser dominic. Amb docilitat va deixar-se fer en l'obediència i la humilitat a l'estat de religió dominicà al qual era cridat. Va experimentar la duresa i la desraó d'una exclaustació que el va privar per sempre de viure en comunitat la vocació de dominic, a la qual, però, mai no va renunciar. Va excloure del seu cor la venjança i l'odi, restant en aquesta terra i donant-se als altres. Va esdevenir sacerdot en temps de lluites fraterne i cries a la violència, essent predicador d'amor i de pau. Va sentir la urgència d'anar pertot arreu, essent missioner pels camins de Catalunya, transmissor de la fe i sembrador d'esperança. En el seu cor va deixar madurar l'obra de Déu per a continuar conreant les llavors de l'evangeli, sembrades en la missió, en el cor dels infants i joves, i va fundar la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, malgrat les contrarietats i dificultats. En la prova del dolor i del sofriment, en el moment de deixar-ho tot en mans de Déu, va mantenir l'amor i la confiança en el Senyor. En el moment de la mort va saber morir, com sempre va ensenyar, dient: «Jesús meu, us estimo.» En els seus seixanta-tres anys va viure una cursa de fidelitat en fidelitat, de victòria en victòria. Semblava com si el maligne volgués posar dificultats perquè el seu cor no fos tot del Senyor, però en ell la dificultat es convertia, per la

gràcia de Déu i la seva resposta fidel i generosa, en ocasió de creixement en santedat i en donació als germans, en llum i foc d'amor a Déu que es contagiava, s'encenia en els cors dels qui trobava en el camí.

Va sentir la urgència d'anar pertot arreu, essent missioner pels camins de Catalunya

La santedat no és pas una qüestió llunyana i pròpia d'altres temps i d'altres llocs i d'altres persones. La proximitat en el temps i en els llocs de sant Francesc Coll ens parla de la crida, sense cap excusa, a viure en la santedat pròpia dels fills de Déu.

